

мажкіе, избраниы отъ всичкій Израиль, та ⁴ отиде да търеи Давида и мажкіе-тѣ му по скалы-тѣ на дивы-тѣ козы. И дойде въ ограды-тѣ на овцы-тѣ при путь-тѣ, дѣто имаше пещера: и ⁵ влѣзо Сауль ⁶ за нуждаж-тѣ си: а ⁷ Давидъ и мажкіе-тѣ му сѣдѣхъ понавѣтре въ пещерѣ-тѣ. И ⁸ рекохъ мажкіе-тѣ Давидови нему: Ето день-тѣ, за който ты говори Господь, и рече: Ето, азъ ще прѣдамъ непріятеля ти въ ржкѣ-тѣ ти, и ще му направиши както ти ся види добро. Тогаъ станж Давидъ, та отрѣза скрышио полж-тѣ на Сауловѣ-⁶ тѣ мантіїхъ. И слѣдъ това, ⁹ сърдце-то на Давида ся растрепера, понеже отрѣза полж-тѣ на Саула. И рече на мажкіе-тѣ си: ¹⁰ "Да ми не даде Господь, да направиже това иѣщо на господаря си, помазаникъ-тѣ Господенъ, да турїж ржкѣ-тѣ си на него; защото ся помазаникъ Господенъ." ¹¹ И ¹² вѣзбрани Давидъ мажкіе-тѣ си съ тѣзи рѣчи, и не гы остави да станжъ противъ Саула. А Сауль станж отъ пещерѣ-тѣ, та отиде по путь-тѣ си. И слѣдъ това станж Давидъ, та изѣзе изъ пещерѣ-тѣ, и извика отзадъ Саула и рече: Господарю мой царю. И когато погледи Сауль назадъ си, Давидъ ся наведе съ лицемъ-то си до землї-тѣ, та му ся поклони. И рече Давидъ Саулу: ¹³ "Занко слушашь думы-тѣ на человѣкъ, които думатъ: Ето, Давидъ иска зло-то ти? Ето тойзи день видѣхъ очи-тѣ ти, какъ тя прѣдаде Господь въ ржкѣ-тѣ ми днесъ въ пещерѣ-тѣ: и едни рекохъ да тя убій: но окото ми тя пожали; и рѣкохъ: Не щаж да турїж ржкѣ въръзъ господаря си; защото ся помазаникъ Господенъ." ¹⁴ Виждъ още, отче мой, виждъ даже полж-тѣ на мантіїхъ си въ ржкѣ-тѣ ми: и отъ това че отрѣзахъ полж-тѣ на мантіїхъ ти, а не тя убихъ, познай и виждъ, че ¹⁵ иѣма злобж нито прѣстѣпление въ ржкѣ-тѣ ми, и не съмъ съгрѣшиль противъ тебе: ¹⁶ но ты гонишъ животъ-тѣ ми за да го отнемешъ. "Нека сѫди Господь между мене и тебе, и да ми отмѣсти Господь отъ тебе: но моя-та ржка не ще да бжде на тебе. Както говори пословица-та на древни-тѣ: Отъ беззаконны-тѣ излази беззаконіе: но моя-та ржка не ще да бжде въръзъ тебе. Подиръ кого е излѣзъ Израилевый царь? подиръ кого тиашь ты? подиръ умрѣло куче ли, ¹⁷ "подиръ еднахъ бѣлхъ ли?"

¹⁶ Господь проче нека е сѫдія, и нека сѫди между мене и тебе: и ¹⁷ нека ми защити, и нека ми избави отъ ржкѣ-тѣ ти, И като свѣриши Давидъ да говори тѣзи думы Саулу, рече Сауль: ¹⁸ "Твой-тѣ ли гласъ е тойзи, чадо мое Давида? И вѣзвыси Сауль гласъ-тѣ си, и плака: И ¹⁹ рече Давидъ: ²⁰ "Ты си по праведень отъ мене; защото ²¹ ты ми въздаде добро, а азъ ти въздадохъ зло. И ты показа днесъ колко добро ми си направилъ; защото ²² като ми заключи Господь въ ржкѣ-тѣ ти, ты ми не уби. И кой като намѣри врагъ-тѣ си, бы го оставилъ да отиде по путь-тѣ си безъ поврѣдъ? Господь проче да ти въздаде добро, за онова което ми ты направи тойзи день." ²³ И сега, ето, ²⁴ "познавамъ че наистинѣ ты ще ся вѣцаришь, и царство-то Израилево ще ся утверди въ ржкѣ-тѣ ти. ²⁵ Сега проче заключни ми ся въ Господа, ²⁶ че иѣма да истрѣбиш сѣме-то ми слѣдъ мене, и че иѣма да погубиш име-то ми отъ домъ-тѣ на отца ми. И заклѣ ся Давидъ Саулу. И отиде си Сауль въ домъ-тѣ си: а Давидъ и мажкіе-тѣ му възлѣзъхъ ²⁷ въ крѣпость-тѣ."

ГЛАВА 25.

¹ И ² умрѣ Сamuилъ: и събрахъ ся всичкій Израиль, та го ³ плакахъ, и погребохъ го въ домъ-тѣ му въ Рамѣ. И станж Давидъ, та слѣзъ въ пустынѣ-тѣ ⁴ Фаранъ. ⁵ И имаше единъ человѣкъ ⁶ въ Маонъ, на когото работата бѣше ⁷ на Кармильт, и тойзи человѣкъ бѣше много голѣмъ, и имаше три тысячи овцы, и тысячи козы: и стрижеше овцы-тѣ си на Кармильт. ⁸ И името на человѣка бѣше Наваль, а името на женѣ му Авигея: и жена-та бѣше благородна, и краснолична, а человѣкъ-тѣ жестокъ, и лукавъ въ работѣ ⁹ си, и той бѣше ¹⁰ отъ родъ-ти на Халеви. И чу Давидъ въ пустынѣ-тѣ, че ¹¹ Наваль стрижеше овцы-тѣ си. И проводи Давидъ десетъ момка, и рече Давидъ на момци-тѣ: Вѣзлѣте на Кармильт, та идѣте при Навала, и поздравите го въ името-ми. И да речете: Да си живъ! ¹² миръ и на тебе, миръ и на домъ-тѣ ти, миръ и на всичко що имашъ! И сега чухъ че имаш стригачи: ето, овчари-тѣ ти, които бѣхъ съ нась, не гы поврѣдихъ, ¹³ нито

⁶ Псал. 38; 12.⁷ Псал. 141; 6.⁸ Слѣд. 3; 24.⁹ Евр. да покръе нозѣ-тѣ си. Псал. 57; надпись-тѣ. 142; надпись-тѣ.¹⁰ Гл. 26; 8.¹¹ 2 Цар. 21; 10.¹² Гл. 26; 11.¹³ Псал. 7; 4. Мат. 5; 44. Гим. 12; 17, 19.¹⁴ Псал. 141; 6. Прит. 16; 28.¹⁵ 17; 9.¹⁶ Псал. 7; 3. 35; 7.¹⁷ Гл. 26; 20.¹⁸ и Быт. 16; 5. Слѣд. 11; 27.¹⁹ Гл. 26; 10. Иов. 5; 8.²⁰ Гл. 17; 43. 2 Цар. 9; 8.²¹ Гл. 26; 20.²² р. Ст. 13.²³ с 2 Лѣт. 24; 22.²⁴ т. Псал. 35; 1. 43; 1. 119;¹⁴ Гл. 28; 3.¹⁵ Быт. 20; 29. Втор. 34; 8.¹⁶ Быт. 21; 21. Псал. 120; 5.¹⁷ Гл. 23; 24.¹⁸ Ин. Нав. 15; 55.¹⁹ Илл. кучешкий.²⁰ Быт. 38; 13. 2 Цар. 13; 23.²¹ 1 Лѣт. 12; 18. Псал. 122; 7.²² Лук. 10; 5.²³ Ст. 15, 21.